

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0540
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0284/SA/3/0277

Verzoekende partij de heer **Nicolas SAVERYS**

vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

Verwerende partij **DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van
het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan
128

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 5 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 december 2014.

De verwerende partij heeft aan het gemeentebestuur van Waasmunster een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de aanleg van een knuppelpad, speelheuvel en plaatsing van een infobord op de percelen gelegen te 9250 Waasmunster, Smoorstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 1540C, 1541A en 1542L.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De Raad verwerpt met een arrest van 30 juni 2015 met nummer S/2015/0078 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 december 2016.

Advocaat Koenraad VAN DE SIJPE voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Klaas DE PAUW *loco* advocaat Veerle TOLLENAERE voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De gemeente Waasmunster, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, dient op 24 september 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de aanleg van een knuppelpad, speelheuvel en de plaatsing van een infobord” op de percelen gelegen te 9250 Waasmunster, Smoorstraat.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in valleigebieden.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Gebieden van het geactualiseerd Sigmaplan Durmevallei’, vastgesteld op 26 maart 2010, meer bepaald in gemengd openruimtegebied met overdruk natuurverwevingsgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 oktober 2014 tot en met 7 november 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling archeologie, adviseert op 10 oktober 2014 gunstig, onverminderd de vondstmelding.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 14 oktober 2014 voorwaardelijk gunstig:

“...

De speelheuvel wordt ingericht op een voormalige paardenweide (perceel 1542 L). Aan noordelijke perceelsrand staat een zeer waardevolle rij zomereiken.

In het aanpalende wilgenbos wordt een educatief knuppelpad aangelegd. Het wilgenbos is een spontane opslag die ontstaan is na het dempen van een vijver. Het meest waardevolle deel van het bos, een zone met kwel wordt vermeden.

De percelen zijn volgens het GRUP ‘Gebieden van het geactualiseerde SIGMA-plan ‘Durmevallei’ gelegen in gemengd open ruimtegebied. Het in overdruk aangeduide gebied is een natuurverwevingsgebied waarbij de functie natuurbeschoud nevens geschikt is aan de overige functies van het gebied (artikel 2.5)

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:

- *Alle maatregelen worden genomen om de zomereiken op het perceel 1542 L te vrijwaren van schade bij de aanleg van de speelheuvel.*
- *De heuvel moet zo aangelegd worden dat er geen kraanwerken worden uitgevoerd binnen de kroonprojectie van de zomereiken; een zone van 5 meter buiten de kroonprojectie wordt gevrijwaard.*
- *De aanleg van het knuppelpad wordt uitgevoerd buiten het broedseizoen (niet in de periode 15 maart tot 30 juni).*

...”

Polder Schelde Durme Oost adviseert op 16 oktober 2014 gunstig.

De verwerende partij verleent op 18 december 2014 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg / ruimtelijke uitvoeringsplannen

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan ST. NIKLAAS - LOKEREN (KB 07/11/1978) gelegen in een parkgebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 14.4.4. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, Deze voorschriften luiden als volgt:

De parkgebieden moeten in hun staat bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen (artikel 14 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

De aanvraag is volgens het gewestplan ST. NIKLAAS - LOKEREN (KB 07/11/1978) gelegen in een Valleigebieden.

In deze zone gelden volgende aanvullende voorschriften:

De valleigebieden zijn agrarische gebieden met landschappelijke waarde waarin slechts agrarische werken en handelingen mogen worden uitgevoerd die het specifiek natuurlijk milieu van planten en dieren en de landschappelijke waarde niet schaden.

Ligging volgens het uitvoeringsplan + bijhorende voorschriften

Het perceel ligt in een GRUP Gebieden van het geactualiseerde SIGMA-plan "Durmevallei", dat door de Vlaamse Regering van 26 maart 2010 werd goedgekeurd.

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het Gewestelijk RUP dateert van na de vaststelling van het gewestplan, zodat hier wordt geoordeeld op basis van het voor het goed meer gedetailleerde gemeentelijk plan van aanleg.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften.

...

Andere zoneringsgegevens

Het perceel ligt in een habitatrichtlijngebied "Schelde- en Durrmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent" en in een vogelrichtlijngebied "De Durme en de middenloop van de Schelde"

De percelen 1540c en 1541 a zijn gelegen in een VEN-gebied (De Vallei van de Durme) en is een natuurverwevingsgebied.

Het terrein ligt in de relictzone "Durmevallei en in de ankerplaats "Oude Durme-arm en Sombeke".

Externe adviezen

Op 10 oktober 2014 had Onroerend Erfgoed, archeologie "geen bezwaar" onverminderd de vondstmelding.

Op 16 oktober 2014 verleende Onroerend Erfgoed, vakgebied monumenten en landschappen een gunstig advies. Deze aanvraag doet geen afbreuk aan de erfgoedkenmerken en -elementen die aan de basis lagen voor de opname in Landschapsatlas. Mits de nodige aandacht voor de aanwezige vegetatie, wordt er geen negatieve impact op de erfgoedwaarden verwacht.

Op 16 oktober verleende Polder Schelde Durme Oost een gunstig advies. De werken hebben geen nadelige invloed op het oppervlaktewatersysteem,

Op 14 oktober 2014 verleende Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden :

- Alle maatregelen worden genomen om de zomereiken op het perceel 1542 L te vrijwaren van schade bij de aanleg van de speelheuvel.
- De heuvel moet zo aangelegd worden dat er geen kraanwerken worden uitgevoerd binnen de kroonprojectie van de zomereiken, een zone van 5 meter buiten de kroonprojectie wordt gevrijwaard.
- De aanleg van het knuppelpad wordt uitgevoerd buiten het broedseizoen (niet in de periode 15 maart tot 30 juni).

...

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

Het ontwerp voor het natuurspeelbos, voor de jeugdverenigingen uit de buurt, omvat enkele eenmalige inrichtingswerken ter hoogte van de Vlaszakstraat en de Smoorstraat in Sombeke. De inrichtingswerken zullen gerealiseerd worden op de percelen : 1542 I, 1541 a en 1540 c, gelegen in het GRUP Durmevallei.

Op de weide is er een landschappelijke speelheuvel geïntegreerd. Deze heeft een totale oppervlakte van ongeveer 490 m² en zal op het hoogste punt 4 meter hoog zijn. Het algemene grondverzet wordt geraamd op 750 m³.

De heuvels zullen aangelegd worden door middel van grond vrijgekomen tijdens inrichtingswerken van de ringdijk, aangeleverd door WenZ (SIGMA). De aard en herkomst van de grond is streekgebonden en gekeurd door de Grondbank of Grondwijzer. Deze grond moet proper zijn en bij voorkeur code 211 - met gebruikscertificaat afgeleverd door de Grondbank hebben verkregen.

Ter hoogte van het wilgenbos (percelen 1541 a en 1540 c), wordt er een educatief wandelpad voorzien die de speelweide verbindt met de vijverzone. Dit pad is in totaliteit ongeveer 75 meter lang en bestaat uit een eenvoudig houten knuppelpad opgebouwd uit boomstammen in een variërende opbouw (zie bijlage 4). Het tracé van het vlonderpad is zo gekozen zodat de meest waardevolle delen van het wilgenbos (kwel) gemedend worden.

Daarnaast behoort de plaatsing van het houten infobord langs de toegang tot de speelweide aan de Smoorstraat ook tot de werken. Het bord heeft een hoogte van 60 cm en een breedte van 84 cm en is bevestigd op 2 houten palen van FSC-hout.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is in overeenstemming met het GRUP Gebieden van het geactualiseerde SIGMA-plan "Durmevallei", dat door de Vlaamse Regering van 26 maart 2010 werd goedgekeurd.

Om de natuurwaarde en de biodiversiteit op het terrein te verhogen, zal het huidige soortenarme weiland door verschraving (bemeste weide) omgevormd worden tot grasland. Het wilgenvloedbos wordt beperkt toegankelijk gemaakt via een knuppelpad, dat door zijn natuurlijke uitstraling, goed zal passen binnen het landschappelijke karakter van de omgeving. In het ontwerp wordt rekening gehouden met het gebruik van duurzame ecologische materialen (PEFC of FSC-hout, duurzame aangeleverde grond. Bovendien zorgt het natuurlijk uitzicht van de geplande werken en materialen voor een goede integratie met de esthetische

landschappelijke kwaliteit van de omgeving. Voor de aanleg van speelheuvel, wordt de bestaande beplanting niet beschadigd, Dit wil zeggen dat de afstand van de heuvel ten opzichte van de kruinprojectie van de bomen ten minste 5 meter moet bedragen (2 meter bescherming van de wortels + 3 meter afstand om te manoeuvreren met de kraan). Het project kadert binnen een "Quick Win subsidie" van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) voor de gemeente Waasmunster met het Regionaal Landschap Schelde-Durme als partner. De voorwaarden in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos moeten in acht worden genomen, zie kopie in bijlage. De aanvraag is in overeenstemming en verenigbaar met de wettelijke en ruimtelijke context.

Algemene conclusie

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt zijn er geen bezwaren tegen de inwilliging van de aanvraag.

BIJGEVOLG WORDT OP 18-12-2014 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De vondstmelding moet in acht worden genomen
- Het Agentschap voor Natuur en Bos verleende een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden :

Alle maatregelen worden genomen om de zomereiken op het perceel 1542 L te vrijwaren van schade bij de aanleg van de speelheuvel.

De heuvel moet zo aangelegd worden dat er geen kraanwerken worden uitgevoerd binnen de kroonprojectie van de zomereiken, een zone van 5 meter buiten de kroonprojectie wordt gevrijwaard.

De aanleg van het knuppelpad wordt uitgevoerd buiten het broedseizoen (niet in de periode 15 maart tot 30 juni).

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet haar belang uiteen als volgt:

“ ...

Verzoekende partij is (mede-)eigenaar én bewoner van een woning gelegen te Sombeke, Kasteelstraat 22, gekend als 'het Kasteel van Sombeke'. Zijn eigendom, waaronder ook de conciërgewoning die langs de straat geregen is en bijhorende kasteeltuin, bevindt zich aan de overzijde van de site waarop de gemeente het natuurspeelbos wenst aan te leggen.

De volledige eigendom van verzoeker (inclusief bijgebouwen en tuin, ontworpen door tuinarchitect J. Wirtz) is opgenomen op de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed (stuk 4) en maakt in zijn geheel deel uit van het beschermd dorpsgezicht. Uit de reeds weergegeven biologische waarderingskaart blijkt bovendien dat het park gekarteerd werd als biologisch waardevol kasteelpark.

Gelet op deze bijzondere waarde van zijn eigendom, is het evident dat verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder kan ondervinden van de bestreden beslissing. De aanvraag behelst immers de inrichting van een perceel aan de overkant van de straat als speelbos, specifiek gericht op het gebruik door jeugdverenigingen uit de buurt. Een perceel, dat momenteel de functie heeft van paardenweide en bos, zal in de toekomst op regelmatige tijdstippen, en vooral tijdens weekends en vakanties, gebruikt worden door spelende kinderen. Dat dit voor lawaaihinder zal zorgen, kan moeilijk betwist worden.

Bovendien wordt ook de aanleg van een speelheuvel voorzien, die op zijn hoogste punt 4 m zal zijn. Het lawaai van kinderen die daarop spelen, zal nog verder reiken, maar daarenboven bestaat het risico op inkijk en verlies aan privacy in hoofde van de bewoners van het kasteeldomein.

Het risico op een aantasting van het woongenot in hoofde van verzoekende partij is bestaande, hetgeen op zich volstaat om over een afdoende belang te beschikken.

Daarnaast is verzoeker ook eigenaar van de percelen, gelegen in de Smoorstraat 41, 43 en 47, gekend ten kadaster ^f afdeling, sectie B, nrs. 1551/B, 1552/E, 1550/A, 1548/B en 1545/E (op de hoek van de Smoorstraat en de Kasteelstraat, tegenover de eigendom van verzoeker). (stuk 6) Verzoeker heeft deze percelen gekocht omwille van hun ligging binnen een waardevol dorpsgezicht, met de bedoeling in de toekomst een project uit te werken waardoor het dorpsgezicht in zijn oorspronkelijke waarde wordt hersteld. De waarde van deze eigendommen, die eveneens vlak bij de projectsite gelegen zijn, zal aanzienlijk verminderen door de komst van het speelbos dat geen enkele relatie heeft met het beschermd dorpsgezicht.

...”

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij:

“ ...

Vooreerst dient te worden aangegeven dat waar de verzoekende partij zou stellen dat hij als ‘aanpalende buur’ over een belang zouden beschikken, uw Raad reeds herhaaldelijk heeft gesteld dat het loutere nabuurschap van de verzoekende partij (voor zover dit in casu het geval zou zijn) op zich niet zonder meer kan volstaan om haar het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen

...

Vervolgens is de verzoekende partij weinig ernstig waar hij stelt lawaaihinder, inkijk of een verlies van privacy te zullen ondervinden door het aangevraagde. De verzoekende partij gaat voorbij aan het voorwerp van de aanvraag: aanleg speelheuvel, knuppelpad en plaatsing van een infobord.

De verzoekende partij is, zoals ook aangetoond op p. 2 van het verzoekschrift van de verzoekende partij, eigenaar van een uitgestrekt domein waarbij de eigenlijke woning zich op zeer grote afstand van het desbetreffende perceel bevindt. Er kan geen sprake zijn van enige hinder of nadeel op het punt van het woongenot van de verzoekende partij.

Ook de overige delen van het domein (meer bepaalde deze die het minst ver van de percelen waarop het aangevraagde betrekking heeft, zijn gelegen) liggen op een erg grote afstand van de speelheuvel (die trouwens niet aan de zijde van het kasteeldomein is gelegen) en het knuppelpad (midden in het bestaande groen). Meteen wordt aangegeven dat het stuk van het zeer uitgestrekte domein van de verzoekende partij dat het dichtst bij de percelen van de aanvraag (maar niet aan de eigenlijke voorziene eenmalige inrichtingswerken) zijn gelegen een zéér klein deeltje vormen van het grote geheel.

Bovendien betreffen de delen die het minst ver van de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, zijn gelegen (zoals hierboven uiteengezet betreft dit louter een héél klein stuk van het uitgestrekte domein) geen delen die dagdagelijks zouden worden gebruikt (laat staan dat dit door de verzoekende partij concreet zou worden aangegeven in zijn verzoekschrift). Meer nog uit de luchtfoto's blijkt dat dit stukje van het domein eerder recreatieterreinen (een zwembad, een tennisveld,...) uitmaken.

Des te meer frappant vormt het gegeven dat het volledige domein (zoals ook blijkt uit het fotomateriaal in het verzoekschrift tot nietigverklaring) als de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, omringd wordt door een zeer dikke metershoge groene bomenrij/afscheiding door struiken.

...

Gelet op het bovenstaande (de grote afstand tussen de heuvel/het knuppelpad en het domein/de woning van de verzoekende partij en het gegeven dat alles verscholen zit tussen/achter het metershoge groen waarbij het eigenlijke domein van de verzoekende partij eveneens omringd is door metershoge groene bomen en struiken) kan allermist worden aangenomen dat de verzoekende partij enige lawaaihinder, aantasting van het woongenot, inkijk of een verlies aan privacy (waaraan wordt toegevoegd dat de heuvel op zijn hoogste punt 4 meter hoog zal zijn en dus niet over zijn volledige lengte) zou ervaren door de bestreden beslissing.

Evenmin kan dergelijke hinder of nadeel voortvloeien door het plaatsen van een infobord.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de percelen gelegen aan de Smoorstraat 41, 43 en 47 merkt de verwerende partij op dat deze percelen geenszins rechtstreeks palen aan de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

Meer nog, tussen de (reeds bebouwde) percelen die eigendom zouden zijn van de verzoekende partij en de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, liggen nog meerdere (bebouwde) percelen (waaronder de woning nr. 49).

...

De verzoekende partij kan geenszins worden gevolgd waar hij stelt dat de waarde van zijn eigendommen zouden dalen door de komst van het speelbos of door de bestreden beslissing.

Bovendien beschikt de verzoekende partij niet over het vereiste actueel belang waar hij stelt dat hij de percelen gelegen aan de Smoorstraat 41, 43 en 47 zou gekocht hebben met de bedoeling in de toekomst (!) een project uit te werken waardoor het dorpsgezicht in zijn oorspronkelijke waarde zou worden hersteld. De verzoekende partij baseert zijn vermeende belang op dit punt op een onzekere toekomstige gebeurtenis welke op het moment van het indienen van zijn verzoekschrift geenszins vaststaat.

Volledigheidshalve wordt hier nog aan toegevoegd dat het Agentschap Onroerend Erfgoed op 16 oktober 2014 een gunstig advies verleend en uitdrukkelijk stelde dat er geen negatieve impact op de erfgoedwaarden worden verwacht.

De verzoekende partij toont geenszins concreet aan dat er een causaal verband zou zijn tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen (voor zover aangetoond) die hij meent te zullen ondervinden.
...

3.

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO uitsluitend dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen *kan* ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Het door voormelde bepaling gestelde belangvereiste mag niet op een overdreven formalistische of restrictieve wijze worden toegepast. Het bestaan van hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond.

De verzoekende partij hoeft niet te bewijzen dat zij de aangevoerde hinder of nadelen effectief ondervindt, evenmin dat het om bovenmatige of onaanvaardbare hinder gaat. Het volstaat om redelijkerwijze aannemelijk te maken dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen, rechtstreeks of onrechtstreeks, bestaat.

2.

De verwerende partij werpt terecht op dat het loutere nabuurschap op zich niet volstaat om een rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

Bij het onderzoeken en beantwoorden van de vraag of de verzoekende partij getuigt van het rechtens vereiste belang kan de Raad rekening houden met alle gegevens van het inleidend verzoekschrift, met inbegrip van de uiteenzetting omtrent ~~het moeilijk te herstellen ernstig nadeel~~ de hoogdringendheid, en dus niet uitsluitend met het onderdeel waarin de verzoekende partij toelichting geeft bij het belang dat zij bij haar vordering meent te hebben.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een landschappelijke speelheuvel, een educatief wandelpad en een houten infobord. De verzoekende partij vreest onder meer mogelijke geluidshinder ingevolge het gebruik van het 'natuurspeelbos'

en als eigenaar van een aantal nabijgelegen percelen, vreest de verzoekende partij bovendien financiële nadelen.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij hiermee voldoende aannemelijk maakt dat zij, minstens onrechtstreeks, hinder of nadelen zou kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Er valt bovendien in redelijkheid niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan tussen de door de verzoekende partij gevreesde hinder en nadelen en de realisatie van de werken die door de bestreden beslissing worden vergund.

Gegeven het voorgaande zijn de door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11 §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie wordt verworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.3.1, §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Motiveringswet) en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij voert aan:

“ ...

Aangaande de stedenbouwkundige voorschriften die van toepassing zijn, verwijst de bestreden beslissing in de eerste plaats naar het gewestplan Sint-Niklaas – Lokeren, volgens hetwelk de percelen gelegen waren in parkgebied en valleigebied. Verwerende partij erkent verder echter (terecht) dat deze bestemming niet langer relevant is door de goedkeuring van het GRUP Gebieden van het geactualiseerde SIGMA-plan ‘Durmevallei’ (VI. Reg. 26 maart 2010). In de beslissing wordt gesteld : ...

De beslissing van 18 december 2014 is dus zeer summier op het gebied van beoordeling van de aanvraag ten aanzien van de geldende bestemmingsvoorschriften : verwerende partij beperkt zich ertoe aan te geven dat de voorschriften van het GRUP primeren op het gewestplan en meent zonder meer dat de aanvraag in overeenstemming is met deze voorschriften. Welke voorschriften dit dan zijn en waarom gesteld kan worden dat de aanvraag hiermee in overeenstemming is, wordt niet gemotiveerd. Voor de derde-belanghebbende is het bijgevolg onmogelijk om de motieven te kennen die er volgens verwerende partij toe leiden dat de geldende bestemmingsvoorschriften gerespecteerd worden. De formele motiveringsplicht is hiermee manifest geschonden hetgeen op zich al volstaat om de beslissing te vernietigen.

Blijkens nazicht zullen de werken uitgevoerd worden in het deel van het GRUP dat gelegen is binnen de zone ‘Gemengd Openruimtegebied’. Binnen deze zone is recreatie toegelaten als nevensgeschikte functie naast natuurbeschoud, bosbouw, landbouw en

landschapszorg. Waar het project enkel gericht is op recreatie (speelbos voor jeugdverenigingen) is niet duidelijk op welke manier hier sprake kan zijn van een 'nevengechikte functie' : recreatie is immers de enige functie die aan het perceel gegeven wordt.

Bovendien bepaalt artikel 2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften uitdrukkelijk dat er bij de gewenste activiteiten steeds rekening gehouden moet worden met de schaal en de ruimtelijke impact van deze activiteiten. Daarbij met ten minste aandacht besteed worden aan :

- de relatie met de in de omgeving aanwezige functies;
- de invloed op de omgeving wat betreft het aantal te verwachten gebruikers of bezoekers;
- de invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid;
- de relatie met de in de omgeving van het gebied vastgelegde bestemmingen.

Nergens in de bestreden beslissing werd deze beoordeling en afweging gemaakt, die nochtans in de stedenbouwkundige voorschriften voorgeschreven is.

Verwerende partij onderzoekt de overeenstemming van het aangevraagde met de geldende bestemmingsvoorschriften niet en schendt hierdoor de in dit middel aangehaalde beginselen en rechtsregels.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

De verzoekende partijen voeren de schending aan van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel zonder afdoende aan te geven op welke wijze deze beginselen van behoorlijk bestuur zouden geschonden zijn.

Het middel is op dit punt onontvankelijk, minstens niet gegrond.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet betwist dat in de bestreden beslissing (onder het onderdeel “Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg/ruimtelijke uitvoeringsplannen”) de correcte bestemmingsvoorschriften werden vermeld en hieromtrent een formele motivering in de bestreden beslissing is terug te vinden (die de verzoekende partij ook deels citeert).

Daarnaast is de verzoekende partij weinig ernstig waar hij stelt dat het onmogelijk zou zijn om de motieven te kennen die ertoe hebben geleid om te oordelen dat de geldende bestemmingsvoorschriften werden gerespecteerd.

...

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening luidt (waarbij rekening wordt gehouden met de schaal en de ruimtelijke impact): ...

Uit deze beoordeling volgt onder meer dat de natuurwaarde en de biodiversiteit op het terrein zal verhogen en de bestaande beplanting (m.b.t. de aanleg van de speelheuvel) niet wordt beschadigd.

Wat het knuppelpad betreft, wordt bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening aangegeven dat het wilgenbos beperkt toegankelijk wordt gemaakt via een knuppelpad

dat door zijn natuurlijk uitstraling goed zal passen binnen het landschappelijke karakter van de omgeving.

In het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt eveneens gewezen op het feit dat in het aanpalende wilgenbos een educatief knuppelpad wordt aangelegd waarbij het meest waardevolle deel van het bos, een zone met kwel, wordt vermeden.

Uit de samenlezing van de onderdelen “stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg/ruimtelijke uitvoeringsplannen”, de “beschrijving van de omgeving”, de “beschrijving van de omgeving en de aanvraag” en uit de stukken van het administratief dossier volgt dat voorliggende aanvraag louter betrekking heeft op enkele eenmalige inrichtingswerken en wordt, minstens impliciet, gesteld dat er niet enkel sprake is van recreatie als enige functie.

De functies natuurbescherming, landschapszorg en recreatie vormen nevensgeschikte functies (wat eveneens blijkt uit het tweede middel van de verzoekende partij). Bovendien zijn alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor deze functies (waaronder de in casu verleende werken) toegelaten volgens het GRUP (zoals ook door de verzoekende partij wordt geciteerd).

Uit de bestreden beslissing (en het bijhorende administratieve dossier) blijken duidelijk en afdoende de motieven die de verwerende partij er in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid (rekening houdende met alle elementen, zowel in feite als in rechte) ertoe gebracht hebben om te oordelen dat de geldende bestemmingsvoorschriften werden gerespecteerd en het aangevraagde in overeenstemming is met deze bestemmingsvoorschriften.

...

3.

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert onder meer de schending aan van artikel 4.3.1, §1 VCRO en stelt in essentie dat uit de bestreden beslissing niet blijkt welke stedenbouwkundige voorschriften van toepassing zijn en waarom de aanvraag hiermee verenigbaar is.

Op grond van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° VCRO moet een vergunning in principe worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken (a) en met een goede ruimtelijke ordening (b).

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursorganen of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die

motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

In zoverre de schending wordt aangevoerd van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, stelt de Raad met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij geen afdoende omschrijving geeft van de wijze waarop deze beginselen naar haar oordeel geschonden worden zodat het middel(onderdeel) op dit punt minstens deels onontvankelijk is.

2.

Er wordt niet betwist dat de percelen gelegen zijn binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Gebieden van het geactualiseerd Sigmaplan Durmevallei’, en dat de stedenbouwkundige voorschriften ‘Gemengd openruimtegebied’ van toepassing zijn.

Volgens artikel 2.1 van de voorschriften zijn binnen dit gebied natuurbewoud, bosbouw, landbouw, landschapszorg en recreatie nevensgeschikte functies. Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor deze functies, zijn toegelaten.

De verzoekende partij wijst verder op artikel 2.2 van de voorschriften dat luidt als volgt:

“Voor zover de ruimtelijk-ecologische draagkracht van het gebied niet wordt overschreden zijn, in uitzondering op het onbebouwde karakter van het gebied, de volgende werken, handelingen en wijzigingen toegelaten:

- het inrichten van het gebied als toegangspoort tot de aangrenzende natuurgebieden of recreatiegebieden;*
- het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur die gericht op de sociale, educatieve of recreatieve functie van het gebied, waaronder, sanitaire gebouwen of schuilplaatsen van één bouwlaag met een oppervlakte van ten hoogste 100 m² met uitsluiting van elke verblijfsaccommodatie;*

...

Er moet rekening gehouden worden met de schaal en de ruimtelijke impact van deze activiteiten. Daarbij wordt ten minste aandacht besteed aan:

- de relatie met de in de omgeving aanwezige functies;*
- de invloed op de omgeving wat betreft het aantal te verwachten gebruikers of bezoekers;*
- de invloed op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid;*
- de relatie met de in de omgeving van het gebied vastgelegde bestemmingen.*

...”

3.

De verwerende partij bevestigt in de bestreden beslissing dat de percelen gelegen zijn binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Gebieden van het geactualiseerd Sigmaplan Durmevallei’, meer bepaald in ‘Gemengd openruimtegebied’. Verder wordt in de bestreden beslissing de omgeving en het voorwerp van de aanvraag als volgt omschreven:

“ ...

Het ontwerp voor het natuurspeelbos, voor de jeugdverenigingen uit de buurt, omvat enkele eenmalige inrichtingswerken ter hoogte van de Vlaszakstraat en de Smoorstraat in Sombeke. De inrichtingswerken zullen gerealiseerd worden op de percelen : 1542 I, 1541 a en 1540 c, gelegen in het GRUP Durmevallei.

Op de weide is er een landschappelijke speelheuvel geïntegreerd. Deze heeft een totale oppervlakte van ongeveer 490 m² en zal op het hoogste punt 4 meter hoog zijn. Het algemene grondverzet wordt geraamd op 750 m³.

De heuvels zullen aangelegd worden door middel van grond vrijgekomen tijdens inrichtingswerken van de ringdijk, aangeleverd door WenZ (SIGMA). De aard en herkomst van de grond is streekgebonden en gekeurd door de Grondbank of Grondwijzer. Deze grond moet proper zijn en bij voorkeur code 211 - met gebruikscertificaat afgeleverd door de Grondbank hebben verkregen.

Ter hoogte van het wilgenbos (percelen 1541 a en 1540 c), wordt er een educatief wandelpad voorzien die de speelweide verbindt met de vijverzone. Dit pad is in totaliteit ongeveer 75 meter lang en bestaat uit een eenvoudig houten knuppelpad opgebouwd uit boomstammen in een variërende opbouw (zie bijlage 4). Het tracé van het vlonderpad is zo gekozen zodat de meest waardevolle delen van het wilgenbos (kwel) gemedend worden.

Daarnaast behoort de plaatsing van het houten infobord langs de toegang tot de speelweide aan de Smoorstraat ook tot de werken. Het bord heeft een hoogte van 60 cm en een breedte van 84 cm en is bevestigd op 2 houten palen van FSC-hout.

...

De verwerende partij concludeert dat de aanvraag in overeenstemming is met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

4.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van een knuppelpad, een speelheuvel en het plaatsen van een infobord. Er valt redelijkerwijze niet in te zien waarom dergelijke werken niet nuttig zouden zijn voor de recreatieve functie van het gebied. In de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften worden deze werken overigens uitdrukkelijk opgesomd als toegelaten 'kleinschalige infrastructuur'. Gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, waarbij de werken duidelijk verenigbaar zijn met de geldende voorschriften, kan een eerder bondige motivering dan ook volstaan, aangezien wat voor de hand ligt, geen breedvoerige beschouwingen vereist.

Uit de motieven van de bestreden beslissing onder de titel 'Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening' blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de schaal en de ruimtelijke impact van de werken. Zoals tevens wordt vastgesteld bij de bespreking van het tweede middel, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat het aangevraagde op dit punt kennelijk onredelijk of foutief werd beoordeeld.

Dat de verwerende partij de bewoordingen van de voorschriften niet uitdrukkelijk aanhaalt, betekent niet dat zij zich hieromtrent geen oordeel heeft gevormd. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen, gaat de motiveringsplicht niet zover dat de verwerende partij elk voorschrift letterlijk dient te citeren en afzonderlijk moet bespreken. Overigens citeert de verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf de inhoud van de geldende voorschriften en de bijhorende toelichting, zodat zij niet kan voorhouden hiervan geen kennis te hebben.

De verzoekende partij toont op geen enkele manier aan waarom de aanvraag niet in overeenstemming zou zijn met de aangehaalde voorschriften.

Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het tweede middel de schending in van artikel 4.3.1, §1 en §2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij voert aan:

“ ...

In huidig dossier is de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening op zijn minst summier te noemen. Verwerende partij argumenteert als volgt : ...

Verweerster beperkt zich er dus toe aan te geven dat de geplande werken de natuurwaarden en de biodiversiteit ten goede zouden komen omdat het bestaande weiland verschraald zal worden, natuurlijke materialen gebruikt worden, het waardevolle wilgenbos beperkt toegankelijk gemaakt wordt, en de nodige maatregelen genomen worden om de bestaande beplanting niet te beschadigen.

Met deze motivering wordt in het geheel niet ingegaan op de functionele inpasbaarheid van het project, de mobiliteitsimpact (gebruik door jeugdbewegingen), de cultuurhistorische aspecten (de ligging naast een beschermd dorpsgezicht en de impact hierop, de ligging in een relictzone en een ankerplaats) en de hinderaspecten (hinder voor de omliggende woningen, waaronder de eigendom van verzoekende partij). Nochtans schrijft het GRUP zelf ook voor dat met al deze elementen bijzonder rekening gehouden moet worden (zie eerste middel).

Het is één zaak om oog te hebben voor de positieve aspecten van het dossier die de natuurwaarden en de biodiversiteit ten goede zouden komen. Men mag echter de negatieve elementen daarbij niet uit het oog verliezen. Zo zal het gedeelte weiland inderdaad niet meer gebruikt worden binnen deze functie, daardoor niet meer bemest worden en dus in theorie verschralen. Wanneer dit perceel in de toekomst echter gebruikt zal worden als speelzone voor jeugdbewegingen zal dit evenmin zorgen voor toename van de biodiversiteit : waardevolle beplanting zal niet eens de kans krijgen om te groeien of onmiddellijk terug kapotgetrapt worden door spelende kinderen. Zo is een knuppelpad in ecologisch verantwoorde materialen mooi en kan het een natuureducatieve rol vervullen binnen een goed beheerd natuurreserveaat. De vraag is echter wat het resultaat zal zijn indien dergelijk pad gebruikt wordt door spelende kinderen tijdens activiteiten van een jeugdbeweging : de kans dat men dit wilgenbos met pad evengoed als een speelzone zal beschouwen, aansluitend op het speelbos, is zeer groot, zeker wanneer dit later de verbinding vormt tussen de speelweide en de speelvijver. Net zoals de kans zeer groot is dat meer naast dan op het pad gelopen wordt. De bestreden beslissing stelt wel dat het wilgenbos enkel via het knuppelpad toegankelijk wordt gemaakt, maar nergens uit het dossier of de beslissing blijkt hoe men dit in de praktijk zal garanderen. Het risico dat men door de aanvraag en de daarin vergunde werken de bestaande biologisch waardevolle elementen zal kapot maken in plaats van hen te versterken, is zeer groot. Met deze elementen werd door verwerende partij echter geen rekening gehouden. Dat al deze elementen de functionele inpasbaarheid in het gedrang brengen, kan evenwel niet betwist worden.

Volgens vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen moet bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats gekeken worden naar de bestaande situatie in de onmiddellijke omgeving, en moet de impact van het project op deze omgeving beoordeeld worden. Nergens in de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van de woningen in de omgeving, waaronder het zeer waardevolle

kasteeldomein van verzoeker ; nergens wordt de impact van het project hierop onderzocht. Zoals reeds werd aangetoond bij de bespreking van het belang van verzoeker, heeft het project wel degelijk een negatieve impact op de eigendom van verzoeker. Door hiermee geen rekening te houden, schendt verwerende partij de aangehaalde beginselen en rechtsregels.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

In zoverre de verzoekende partij op dit punt verwijst naar het eerste middel, verwijst de verwerende partij eveneens naar hetgeen onder het eerste middel werd uiteengezet.

De verzoekende partij toont geen persoonlijk belang aan op het punt waar hij stelt dat de impact op ‘de woningen in de omgeving’ (waarvan de verzoekende partij geenszins concreet aantoonbaar waar deze zouden zijn gelegen) niet zouden zijn onderzocht en het gegeven dat het risico bestaat dat bestaande waardevolle elementen zouden kunnen verdwijnen.

Daarnaast is de verzoekende partij weinig concreet op het punt waar zijn woning effectief is gelegen op het uitgestrekte domein. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij hieromtrent zeer vaag blijft en de termen ‘woning’ en ‘eigendom’ door elkaar gebruikt terwijl dit gegeven niet onbelangrijk is gelet op het feit dat de eigendom van de verzoekende partij een zeer uitgestrekt domein betreft.

Onder het onderdeel ‘belang’ heeft de verwerende partij al zeer uitvoerig uiteengezet dat de verzoekende partij geen hinder of nadelen (gelet op onder meer de afstand tot het domein/de woning van de verzoekende partij, de metershoge groene bomen/struikenrijen rondom de desbetreffende percelen en het domein van de verzoekende partij, de ligging van een zeer klein stukje van het uitgestrekte domein van de verzoekende partij aan de overzijde van de desbetreffende percelen) kan ondervinden. Voor zoveel als nodig verwijst de verwerende partij naar hetgeen ze hoger op dit punt heeft uiteengezet.

...

Uit de, in het eerste middel geciteerde, beoordeling van de goede ruimtelijke ordening blijkt dat het knuppelpad door zijn natuurlijke uitstraling goed zal passen binnen het landschappelijke karakter van de omgeving en dat het natuurlijk uitzicht van de geplande werken en materialen (waaronder het knuppelpad en de heuvel) voor een goede integratie met de esthetische landschappelijke kwaliteit van de omgeving zorgt.

In de bestreden beslissing wordt na een zorgvuldig onderzoek en met een afdoende motivering in alle redelijkheid geoordeeld dat het aangevraagde functioneel inpasbaar is en dat afdoende rekening werd gehouden met de in de onmiddellijke omgeving bestaande toestand.

De verzoekende partij betwist niet, minstens kan ze dit niet ernstig betwisten, dat de in de omgeving bestaande toestand voornamelijk bestaat uit een (met groen omringd) weiland, een wilgenbos en een vijver. Ook uit de foto's zoals gevoegd in het verzoekschrift van de verzoekende partij blijkt dat de in de (onmiddellijke en relevante) omgeving bestaande toestand kadert binnen een groene omgeving.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zijn eigendom/zijn woning tot de in de onmiddellijke omgeving bestaande toestand zou behoren gelet op hetgeen werd aangevraagd (een knuppelpad midden een wilgenbos, een infobord en een heuvel op zeer grote afstand van het domein van de verzoekende partij).

Minstens moet, met verwijzing naar wat hoger en onder het onderdeel ‘belang’ werd uiteengezet, worden vastgesteld dat het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving van minder doorslaggevende aard is en er alleszins

niet toe kan leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten.

Wat de cultuurhistorische aspecten betreft, wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwezen naar het advies van Onroerend Erfgoed, vakgebied monumenten en landschappen van 16 oktober 2014.

Er wordt in dit advies gesteld dat de aanvraag geen afbreuk doet aan de erfgoedkenmerken- en elementen die aan de basis lagen voor de opname in de Landschapsatlas. Mits de nodige aandacht voor de aanwezige vegetatie, wordt er geen negatieve impact op de erfgoedwaarden verwacht.

Ten onrechte stelt de verzoekende partij dat met dit aspect geen rekening zou zijn gehouden.

Met betrekking tot de mobiliteitsimpact en de hinderaspecten beperkt de verzoekende partij zich louter tot het stellen dat hierop niet zou zijn ingegaan.

De verzoekende partij zet niet concreet uiteen waarom deze aspecten, gelet op de aard van de aanvraag en de ligging, noodzakelijk of relevant zouden zijn bij de beoordeling. Het is de verwerende partij niet duidelijk wat de verzoekende partij meent uiteen te zetten rondom het mobiliteitsimpact en tussen haakjes vermeldt “gebruik door jeugdverenigingen”. Het aangevraagde (plaatsen infobord, aanleg heuvel en knuppelpad) betreft louter de het aanleggen of plaatsen van bepaalde zaken.

Wat de hinderaspecten betreft, werd hoger en onder het ‘onderdeel’ belang reeds uitvoerig gesteld dat de verzoekende partij geenszins hinder zou kunnen ondervinden van het aangevraagde, laat staan dat door de verzoekende partij concreet zou worden uiteengezet welke hinder hij vanuit zijn woning zou kunnen ondervinden.

Het punt waar de verzoekende partij stelt dat de kans bestaat dat het wilgenbos tijdens activiteiten van een jeugdbeweging als speelzone zou beschouwd kunnen worden of dat men naast het pad zou lopen (met het vermeende risico dat hierdoor biologisch waardevolle elementen zouden aangetast worden), betreft louter een argument dat kadert binnen de eventuele handhaving, wat los staat van de eventuele wettigheid van de bestreden beslissing (zie onder meer Rvrb 19 november 2013, nr. A/2013/0676 in de zaak 1011/0100/A/8/0148 Rvrb 15 oktober 2013, nr. A/2013/0584 in de zaak 1213/0008/A/2/0006; Rvrb 6 augustus 2013, nr. A/2013/0455 in de zaak 1112/0262/SA/2/0228). Uw Raad is hiervoor niet bevoegd.

Er wordt hieraan toegevoegd dat een infobord wordt geplaatst waarop de nodige informatie en reglementeringen zal worden gegeven aan de bezoekers.

Het feit dat de verzoekende partij zich niet kan vinden in deze motivering en louter stelt dat “de negatieve elementen niet uit het oog mogen worden verloren” kan geenszins tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leiden.

De verzoekende partij slaagt er niet in om aan te tonen dat de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend, noch dat de motieven kennelijk onredelijk zijn of dat er geen afdoende motivering zou voorliggen.

Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling van de verwerende partij maakt op zich geen middel uit en is louter opportuiniteitskritiek.

...

3.

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling door de Raad

1.

In het tweede middel bekritiseert de verzoekende partij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing.

Zoals blijkt uit de beoordeling *sub* IV.B toont de verzoekende partij afdoende aan dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De exceptie van de verwerende partij dat de verzoekende partij geen persoonlijk belang heeft bij het tweede middel, waarin de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening wordt aangevoerd, dient derhalve te worden verworpen.

De verwerende partij lijkt overigens uit het oog te verliezen dat de hinder (en nadelen) die de verzoekende partij in voorkomend geval een belang bij haar vordering verschaffen, hoewel verwant, een andere finaliteit heeft dan de hinder in het licht van de aandachtspunten waarvan sprake in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO

2.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, behoort het tot de taak van de verwerende partij om na te gaan of het aangevraagde verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Of dit het geval is en op welke motieven de verwerende partij zich hiertoe beroept, moet blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is de Raad wel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening zal de verwerende partij rekening houden met de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk en relevant, voor het aangevraagde onderzocht moeten worden.

De zorgvuldigheidsplicht noopt het vergunningverlenend bestuursorgaan om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden zodat het met kennis van zaken kan beslissen. Tot slot moet het vergunningverlenend bestuursorgaan de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

De verplichting tot uitdrukkelijke motivering houdt in dat in de beslissing de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermeld worden die hieraan ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn. Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

3.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van een knuppelpad, speelheuvel en de plaatsing van een infobord. De percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, zijn overeenkomstig het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Gebieden van het geactualiseerd Sigmaplan Durmevallei', gelegen in 'Gemengd openruimtegebied'. Zoals blijkt uit de beoordeling van het eerste middel, toont de verzoekende partij geen strijdigheid aan met de stedenbouwkundige voorschriften van dit gebied.

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar de gunstige adviezen van het agentschap voor Natuur en Bos en het agentschap Onroerend Erfgoed, naar het feit dat geen bezwaar werd ingediend tijdens het openbaar onderzoek en geeft verder een omschrijving van het voorwerp van de aanvraag en van de bestaande omgeving. Vervolgens gaat de verwerende partij over tot de beoordeling van de aanvraag en stelt hierbij onder meer:

“ ...

Om de natuurwaarde en de biodiversiteit op het terrein te verhogen, zal het huidige soortenarme weiland door verschraling (bemeste weide) omgevormd worden tot grasland. Het wilgenvloedbos wordt beperkt toegankelijk gemaakt via een knuppelpad, dat door zijn natuurlijke uitstraling, goed zal passen binnen het landschappelijke karakter van de omgeving.

In het ontwerp wordt rekening gehouden met het gebruik van duurzame ecologische materialen (PEFC of FSC-hout, duurzame aangeleverde grond. Bovendien zorgt het natuurlijk uitzicht van de geplande werken en materialen voor een goede integratie met de esthetische landschappelijke kwaliteit van de omgeving. Voor de aanleg van speelheuvel, wordt de bestaande beplanting niet beschadigd, Dit wil zeggen dat de afstand van de heuvel ten opzichte van de kruinprojectie van de bomen ten minste 5 meter moet bedragen (2 meter bescherming van de wortels + 3 meter afstand om te manoeuvreren met de kraan). Het project kadert binnen een "Quick Win subsidie" van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) voor de gemeente Waasmunster met het Regionaal Landschap Schelde-Durme als partner.

De voorwaarden in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos moeten in acht worden genomen, zie kopie in bijlage.

...”

4.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij wel degelijk aandacht heeft besteed aan de functionele inpasbaarheid van het aangevraagde in de omgeving. De verzoekende partij betwist de aangehaalde motieven niet, en erkent onder meer uitdrukkelijk dat het knuppelpad in ecologisch verantwoorde materialen “mooi (is) en een natuur-educatieve rol (kan) vervullen”.

Klaarblijkelijk vreest de verzoekende partij louter dat spelende kinderen het knuppelpad en de speelzone in de praktijk onbehoorlijk zullen gebruiken zodat het risico bestaat dat biologisch waardevolle elementen worden beschadigd. Redelijkerwijze dient de verwerende partij bij de beoordeling van de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening geen rekening te houden met onzekere speculaties zoals het eventueel onbehoorlijk of oneigenlijk gebruik van het aangevraagde dan wel een mogelijke tekort aan toezicht ter hoogte van de speelzone.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij uitdrukkelijk dat het bos slechts beperkt toegankelijk wordt gemaakt met het knuppelpad en dat de bestaande beplanting niet wordt beschadigd bij de aanleg van de speelheuvel. Verder wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het voorwaardelijk gunstig advies van het agentschap voor Natuur en Bos en worden een aantal voorwaarden opgelegd (o.a. vrijwaring van zomereiken, uitvoering van de werken buiten het broedseizoen). Hieruit blijkt dat de verwerende partij wel degelijk aandacht heeft gehad voor de impact van de aanvraag op de biodiversiteit.

De verzoekende partij betreft voormelde overwegingen niet in haar kritiek, maar beperkt haar betoog tot het poneren van louter vage hypothesen die hoogstens betrekking hebben op de opportuniteit van de aanvraag, waarover de Raad zich niet kan uitspreken.

5.

Verder voert de verzoekende partij aan dat de impact van de vergunde werken niet afdoende werd beoordeeld, aangezien in de bestreden beslissing de omliggende woningen en haar eigendom niet worden vermeld.

Uit de bestreden beslissing blijkt waarom de verwerende partij de aanvraag verenigbaar heeft bevonden met een goede ruimtelijke ordening. Het feit dat zij geen uitdrukkelijke melding maakt van de omliggende woningen, doet aan deze beoordeling op zich geen afbreuk. Het aanvraagdossier bevat een omgevingsplan waarop de omliggende bebouwing duidelijk aangegeven wordt (bijlage 2), zodat de verwerende partij hieromtrent in ieder geval met kennis van zaken kon oordelen. Uit artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO volgt niet dat een vergunningverlenend bestuursorgaan verplicht is om alle daarin vermelde aandachtspunten en criteria te betrekken in het onderzoek naar de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening. Het is voldoende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er een concreet onderzoek is gevoerd naar de verenigbaarheid, daarbij gebruik makend van de vermelde aandachtspunten of criteria voor zover die noodzakelijk of relevant zijn.

De verzoekende partij maakt bij de uiteenzetting van het middel niet aannemelijk op welke manier de aanvraag zou kunnen leiden tot een dermate hinder ter hoogte van haar woning dat dit een noodzakelijk of relevant te beoordelen aandachtspunt zou zijn dat de verwerende partij ten onrechte onbesproken zou hebben gelaten. De verzoekende partij beperkt zich tot de algemene bewering dat het project “een *negatieve impact (heeft)*”, maar laat na om bij de uiteenzetting van het middel concrete kenmerken aan te halen die erop wijzen dat hieromtrent een nadere motivering vereist zou zijn. Overigens blijkt uit de foto's van het dossier (o.a. bijlage 7 bij het aanvraagdossier) dat de percelen van de verzoekende partij op een ruime afstand gelegen zijn van de speelheuvel en het knuppelpad en omsloten worden door een afsluiting.

6.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, weliswaar summier, doch op afdoende wijze, heeft gemotiveerd waarom de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en inpasbaar is in de omgeving.

Rekening houdend met de marginale toetsingsbevoegdheid die de Raad ter zake heeft, overtuigt de verzoekende partij niet dat de verwerende partij de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden en de aanvraag kennelijk onredelijk heeft beoordeeld. De verzoekende partij toont in haar betoog niet aan dat de motivering in de bestreden beslissing zou steunen op foutieve gegevens, dan wel onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn.

Het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER